

Dünyada neden acı ve kötülük var?

Murat Zorbey soruyor: “Beni en çok meşgul eden soru şu: Yeryüzünde neden bu kadar çok acı ve kötülük var? Lütfen bana yardımcı olun. Nur Risâlelerinde bu soruma tatmin edici bir cevap var mı?”

Nur Risâlelerine göre kâinâta gerçek mânâda çirkinlik ve kötülük yoktur. “O herşeyi en güzel şekilde yarattı”¹ âyeti her bir çirkin görünen şeyde de bir çok güzelliğin gizli olduğunu haykırır. En çirkin görünen şeylerde, en kötü bilinen olaylarda bile hakîkî bir güzellik ciheti vardır. Kâinâta herşey ya hüsn-ü bizzattır, yani ya bizzat güzeldir. Ya da hüsn-ü bilgayrdır, yani neticeleri itibariyle güzeldir.

Çirkinlik ve kötülük gibi gözüken ve insanların hoşuna gitmeyen eşya ve olaylar, perde arkasında parlak güzellikler ve büyük intizamlarla sarılmış vaziyettedirler. Meselâ bahar mevsiminde korku veren fırtınalı yağmur ve seilmeyen çamurlu toprak perdesi altında sonsuz derece güzel çiçek ve muntazam bitkilerin tebessümleri saklanmıştır.

Meselâ güz mevsiminin haşin ve korku verici tahribâtı, yıkımı ve hazin ayrılık perdeleri arkasında, mevsimlik hayat vazifesi biten nazlı çiçeklerin dostları olan hayvancıkları Allah’ın Celâl tecellîlerinden olan kış hadiselerinin tazyikinden ve zararından korumak için saklamak; soğuk kış perdesi altında da tâze ve güzel bir bahara zemin hazırlamak gibi güzellikler vardır.

Meselâ, fırtına, vebâ, deprem gibi ürperti verici ve çâresizlik getiren olayların perdeleri altında pek çok mânevî çiçekler açmaktadır. Söz gelişi bir çok yer altı kaynağı depremlerin hareketiyle yer üstüne çıkmakta, insan oğlunu mutlu etmektedir. Yerin içi depremlerle ve volkanik fişkirmalarla nefes almakta, sakinleşmekte, böylece daha korkunç fâcialar önlenmektedir. Üstündekilerle birlikte saatte yüz sekiz bin kilometre hızla, korkunç bir hızla dönen yer kürenin içi ve merkezi de her an kaynayan ve kükreyen iki yüz bin derecelik bir ateşle fokur fokur hareketli olmasına rağmen; biz yer kabuğunda, koca ömrümüzde, ancak toplam seksen-yüz saniye bile sürmeyen küçük sarsıntılardan veya bazan korku da verebilen birkaç depremden başka sarsıntı hissetmiyoruz.

Oysa dünyanın sahip olduğu baş döndürücü dönüş hızına ve karnında taşıdığı göz karartıcı alev yumaklarına ve volkanik patlamalara rağmen yüz senede duyduğumuz yüz saniyelik sarsıntı, sâkinliğine oranla elbette milyonda bir bile değildir. Yani evimizi kurduğumuz, hayatımızı yaşadığımız dünyada gece gözümüze uyku giriyorsa, gündüz işimize rahat gidebiliyorsak, çok büyük bir sükûnet hâkim olduğunu görmek zorundayız. Yoksa bu hıza ve bu dev patlamalara göre her gün kıyâmetin kopması gerekecekti! Kaldı ki, bu sarsıntıların yeraltı zenginliklerini yer üstüne çıkarma gibi, arsız, hırsız, soysuz ve zâlim insanları uyarma gibi çok hayatî fonksiyonlar icrâ ettiğini de gözden kaçırmamalıyız. Öyleyse, dünyayı birer kemer gibi dağlar ile kuşatan ve dağları birer sakinleştirici hazineli direkler kılan Allah'a bu sonsuz iyilikleri için ne kadar şükretsek azdır!

Kezâ, meselâ tohumlar görünüşte çirkin görünen bir takım hareketlerin tahrikiyle sünbüllenip güzelleşirler. Bütün inkılaplar, değişimler ve dönüşümler birer mânevî yağmurdur. Sancılıdır, acılıdır, ağrılıdır. Fakat perde arkası güzeldir. Kezâ meselâ otların ve bitkilerin dikenleri görünüşte zarar vericidir. Fakat o dikenler onların savunma silâhlarıdır. Kezâ meselâ, atmaca kuşunun masum serçelere saldırmaları görünüşte rahmete ve şefkate uygun düşmez. Fakat bu saldırı serçe kuşunun uçma tekniğini ve kendini savunma yeteneğini geliştirir. Kezâ meselâ, kış mevsiminde kar ve fırtına çok soğuk ve tatsız görülür. Fakat o soğukluk ve tatsızlık perdesi altında toprağın beslenmesi gibi, tohumların çimlenmesi gibi, yeryüzünün mikroplarının kırılması gibi çok sıcak ve şeker gibi neticeler vardır.²

Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî'ye göre, ne kadar iyilik, güzellik ve nimet varsa, doğrudan doğruya Cenâb-ı Allah'ın rahmet hazinesinden geliyor ve husûsî ihsan ve ikrâmının meyveleridir. Musîbetler, şerler, çirkinlikler ve kötülükler ise, âdetullah denilen, Allah'ın tabiatta hâkim kıldığı kânunların uygulanışının çok neticelerinden tek tük, küçük ve çapsız çıktıklarından ibârettir. Kânunların uygulanışı büyük iyilikler ve hadsiz hayırlar gereğidir. Fakat böyle umûmî kanunlar, küçük çapta da olsa zararlı bazı neticeleri de berâberinde getirebilmektedir.

Fakat Cenâb-ı Allah zâlim değildir. Elem ve acı verici küçük oranlı neticelerden zarar görenlere Cenâb-ı Allah husûsî merhametiyle ve şefkatiyle imdat etmekte, kayıplarını gerek âcil bir nimet, kerem ve ihsan ile, gerekse hadsiz ve ebedî âhîret servetiyle telâfî etmektedir. Netice olarak her zaman ve her yerde, musîbete düşen, belâya uğrayan, acı ve ıztıraplara gark olan, zarar gören ve ağlayıp inleyen her canlının ve inancı olsun-olmasın her insanın imdat çağrılarına, feryatlarına ve ağlamalarına herkesten önce yetişen, imdat eden, acısını hafifleten, derdine derman yetiştiren, hastalığına ilâç yaratan ve acısına karşılık mânevî lütuflar yağdıran Cenâb-ı Allah'tan

başkası değildir.3

Konuyla ilgili şüphesiz çok sayıda âyet ve hadis vardır. Biz bir hadis-i kudsî ile teyid edelim: Allah Teâlâ buyurdu ki: “Mü’min kullarımdan birine bir belâ ve hastalık verdiğimde Bana hamd eder ve verdiğim belâ ve hastalığa isyan etmeyip sabır gösterirse, yatağından kalktığı anda annesinden doğduğu günkü gibi günahlardan temizlenmiş olarak kalkar. Allah hafaza meleklerine şöyle buyurur: ‘Ben bu kulumu yatağa esir ettim. Ve ona belâ verdim. O halde ondan önce sıhhatteyken kendisine yazmış olduğunuz sevapları yazmaya devam edin.’”4

Dipnotlar:

- 1- Secde Sûresi: 7,
- 2- Sözlür, Y. A. Neşr., Germany, 1993, s. 210, 211,
- 3- Şuâlar, s. 33, 34,
- 4- Câmîü’s-Sağîr, 3/1274.